

184

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 17 czerwca 1967 r.

w sprawie gospodarowania niemetalicznymi surowcami wtórnymi.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 14 ust. 2 uchwały nr 62 Rady Ministrów z dnia 24 marca 1965 r. w sprawie zasad gospodarowania surowcami wtórnymi (Monitor Polski Nr 19, poz. 81) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie ustala sposób zagospodarowania niemetalicznych surowców wtórnych wymienionych w części II załącznika nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 17 czerwca 1967 r. o ustaleniu wykazu surowców wtórnych podlegających zagospodarowaniu oraz wykazu jednostek upoważnionych do skupu tych surowców (Monitor Polski Nr 37, poz. 185), zwanych dalej „surowcami wtórnymi”.

§ 2. O zakwalifikowaniu określonych przedmiotów jako surowce wtórne, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, decyduje dyrektor (kierownik) jednostki organizacyjnej, w której przedmioty te się znajdują.

§ 3. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej posiadające surowce wtórne, zaliczone w zarządzeniu wymienionym w § 1 do grupy surowców wtórnych zagospodarowywanych centralnie, obowiązane są do ustalenia ilości i asortymentu posiadanych surowców i oferowania ich do sprzedaży właściwej terytorialnie jednostce upoważnionej do skupu tych surowców w uzgodnionych z nią terminach, jeżeli surowce te nie mogą być bardziej racjonalnie wykorzystane w branży lub resorcie, w których skład wchodzi jednostka będąca posiadaczem surowców wtórnych.

2. Jednostki, u których powstają w większych ilościach surowce wtórne wymienione w ust. 1, powinny dążyć do zawierania z właściwymi jednostkami upoważnionymi do skupu surowców wtórnych bądź z odbiorcami wskazanymi przez te jednostki długoterminowych umów sprzedaży.

3. Jednostkami upoważnionymi do skupu surowców wtórnych są jednostki wymienione w załączniku nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości powołanego w § 1, zwane dalej „jednostkami skupu”.

§ 4. 1. Właściwe jednostki skupu obowiązane są do nabycia zaofiarowanych im surowców wtórnych, wymienionych w § 3 ust. 1, albo do wskazania bezpośrednich odbiorców tych surowców.

2. W razie braku możliwości zagospodarowania niektórych surowców wtórnych wymienionych w § 3 ust. 1, Pełnomocnik Rządu do Spraw Surowców Wtórnych może zwolnić określone jednostki od obowiązku gromadzenia tych surowców, jednostki skupu zaś od ich zakupu.

3. Jednostka wiodąca w porozumieniu międzybranżowym jednostek skupu surowców wtórnych, z wyjątkiem wypadków określonych w ust. 4, sporządza bilanse przychodu i rozchodu surowców wtórnych określonych w § 3 ust. 1.

4. Bilanse surowców wtórnych: odpadów poubojowych i ubocznych produktów uboju, nadających się do wykorzystania w przemyśle paszowym, odpadów skór surowych na klej i na żelatynę sporządza Zjednoczenie Przemysłu Paszowego „Bacutil”, odpadów tworzyw sztucznych termoplastycznych (poprodukcyjnych i pokonsumpcyjnych) oraz odpadów użytkowych papieru i tektury, pochodzące z produkcji zakładów wytwórczych i przetwórczych papierniczych — Biuro Obrotu Maszynami i Surowcami, a odpadów skór surowych do garbowania oraz zużytego sznurka snopowiązałkowego szalowego — Centrala Surowców Włókienniczych i Skórzanych.

5. Sporne kwestie wynikające przy sporządzaniu bilansów (ust. 3 i 4) rozstrzyga Pełnomocnik Rządu do Spraw Surowców Wtórnych.

§ 5. 1. Surowce wtórne:

- 1) zaliczone w zarządzeniu wymienionym w § 1 do grupy surowców wtórnych zagospodarowanych terenowo,
- 2) określone w § 3 ust. 1, od których nabycia zwolniona została jednostka skupu (§ 4 ust. 2).

powinny być zbywane jednostkom skupu lub innym jednostkom gospodarki uspołecznionej albo jednostkom gospodarki nie uspołecznionej, które zgłoszą chęć ich nabycia.

2. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), na wniosek peł-

nomocnika wojewódzkiego do spraw surowców wtórnych, może zarządzić, iż wszystkie lub niektóre surowce wtórne wymienione w ust. 1 pkt 1 powinny być oferowane do sprzedaży właściwej jednostce skupu lub innym określonym odbiorcom.

3. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 2, podlega ogłoszeniu w dzienniku urzędowym wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

4. Rzemieśnikom i innym osobom nie będącym jednostkami gospodarki uspołecznionej mogą być sprzedawane surowce wtórne tylko na cele produkcyjne i usługowe albo dla potrzeb własnego gospodarstwa, bez prawa odprzedaży z zyskiem.

§ 6. Jeżeli jednostka skupu odmawia nabycia zaoferowanych jej surowców wtórnych wymienionych w § 5 ust. 1, obowiązana jest jednocześnie poinformować jednostkę oferującą o możliwościach innego ich zagospodarowania, a w braku takich możliwości — wydać w terminie 3 miesięcy opinię co do celowości zniszczenia określonych surowców wtórnych.

§ 7. 1. Ogólnobranżowe zjednoczenia wiodące obowiązane są zapewnić racjonalne zagospodarowanie i wykorzystanie zasobów surowców wtórnych powstających w danej branży. W tym celu zjednoczenia wiodące powinny w szczególności:

- 1) dokonywać ogólnej oceny zasobów surowców wtórnych występujących w branży oraz analizy sposobu ich zagospodarowania,
- 2) organizować prace mające na celu pełne wykorzystanie surowców wtórnych, zwłaszcza nie zagospodarowanych lub nie zagospodarowanych w pełni, przez inicjowanie badań w zakresie wykorzystania surowców wtórnych, organizowanie poradnictwa technicznego, organizowanie zaopatrzenia w pomocnicze materiały pełnowartościowe ułatwiające wykorzystanie surowców wtórnych, organizowanie uszlachetniania surowców wtórnych w przedsiębiorstwach, w których surowce te powstają,

3) organizować produkcję krótkich serii wyrobów opartych na surowcach wtórnych dla wypróbowania właściwych technologii,

4) występować z wnioskami co do przedsięwzięć inwestycyjnych mających na celu intensyfikację przetwórstwa określonych grup surowców wtórnych.

2. Koordynację wykonywanych przez zjednoczenia zadań wymienionych w ust. 1 sprawują właściwi resortowi pełnomocnicy do spraw surowców wtórnych.

§ 8. 1. Zarządzenie nie dotyczy drewna używanego i odpadów drzewnych rozdzielanych centralnie w ilościach ujętych planami zaopatrzenia na cele przemysłowe, jak na przykład wałki poluszczarskie, zrżyny papiernicze i delibracyjne, odpady dębowe do ekstrakcji garbników.

2. Wykaz odpadów drzewnych rozdzielanych centralnie Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego podaje corocznie do wiadomości wszystkim resortom przed sporządzeniem projektów planów zaopatrzenia.

§ 9. Tracą moc:

1) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 31 grudnia 1956 r. w sprawie gospodarowania odpadkami w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 106, poz. 1235 oraz z 1958 r. Nr 19, poz. 124 i Nr 43, poz. 248),

2) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 17 lipca 1958 r. w sprawie gospodarowania drewnem używanym i odpadami drzewnymi w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 60, poz. 341).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 lipca 1967 r.

Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości:

W. Lechowicz